

Warszawa, dnia 28 grudnia 2020

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: PRR.fr.058.15.2020

**Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP**

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na zapytanie nr 2128 Pana Posła Jarosława Rzepy, Pana Posła Zbigniewa Ziejewskiego, Pana Posła Stefana Krajewskiego, Pana Posła Dariusza Kurzawy oraz Pana Posła Dariusza Klimczaka, w sprawie umów pomiędzy hurtownikami i rolnikami, uprzejmie informuję, co następuje.

Obowiązek zawarcia umowy pomiędzy producentem produktów rolnych a pierwszym nabywcą został wprowadzony 3 października 2015 r.¹ Wymóg zawarcia umowy obowiązuje w przypadku, gdy zbywającym jest producent będący rolnikiem a nabywca jest przetwórcą lub dystrybutorem, który nie zbywa tych produktów rolnych bezpośrednio konsumentom finalnym. Brak umowy lub umowa niezawierająca wszystkich elementów wymaganych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013, skutkuje nałożeniem przez dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa kary, w zależności od wagi, od 1 do 10% zapłaty za te produkty.

Podkreślenia wymaga fakt, że wszystkie warunki realizacji umów na dostawę produktów rolnych zawieranych przez producentów z przetwórcami lub dystrybutorami są swobodnie negocjowane między stronami.

Celem wprowadzenia przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedmiotowych przepisów było poprawienie relacji handlowych między sprzedającym-rolnikiem a kupującym. Z informacji napływających do Ministerstwa wynikało, że częstą praktyką stosowaną przez nabywców był brak umów za dostarczane produkty rolne, sporządzanie wadliwych umów, w których nie uwzględniano praw strony sprzedającej np. informacji o poziomie ceny za jaką nabywany jest towar, terminów płatności, uprawnień w przypadku wystąpienia siły wyższej. Wprowadzenie przepisów dotyczących obowiązku zawierania umów na dostarczanie produktów rolnych przyczyniło się do nawiązania

---

¹ ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 945 z późn. zm.) wykonująca postanowienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007.

właściwych relacji handlowych między rolnikami a nabywcami, lepszego dostosowania produkcji do wymagań rynku oraz na wzmocnienia pozycji producentów w stosunku do silniejszych ekonomicznie nabywców.

Zauważenia wymaga fakt, że podmioty nabywające produkty rolne nie stosowały przedmiotowych przepisów do momentu ich nowelizacji w roku 2017 r., w której wprowadzono przepisy dotyczące kar za niestosowanie przepisów ustawy.

Informuję, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi na bieżąco analizuje sytuację na rynku rolnym, w tym wpływ negatywnych skutków epidemii COVID-19. Analizowane są przepisy prawne pod kątem możliwości wprowadzenia zmian, mających na celu wsparcie uczestników rynku rolnego w tej trudnej sytuacji.

Obecnie nie są jednak planowane prace związane z nowelizacją przepisów ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych w zakresie obowiązku zawierania umów. Wprowadzenie proponowanych przepisów mogłoby doprowadzić do dezorganizacji stosunków umownych między rolnikami a nabywcami oraz prowadzić do faworyzowania tylko grupy nabywców, co jest niezgodne z konstytucyjnym prawem do równego traktowania przez władze publiczne.

Ryszard Bartosik

Sekretarz Stanu